

Tre nye
og
Smukke Sange.

1. To Drosler sad paa Bogekviff. [Winther, Christian]
2. Du lille Fugl paa Lindekviiff.
3. Sorg ikke sode Pige, slaa Sorgen af dit Sind.

V box 11:304

1. De to Drosler.

To Drosler sad paa Bøgetvist,
To gode Venner var de vist,
:: Med Sorg i Sind saa taus de sad,
Fordi de skulle skilles ad. ::

Saa sang de begge to en Sang,
Som sørgelig i Skoven klang,
:: De sang saa høit i fjerne Do,
Mit Hjerte finder aldrig No. ::

En fløi mod Øst og en mod Vest,
Den Stund den var en Sorgens Fest,
:: En fløi mod Vest og en mod Øst,
Farvel, farvel, foruden Trøst. ::

Ad Nare de paa samme Gren
Hinanden fandt foruden Meen;
:: Da sang de høit: Min elskte Ven,
Saa sees vi dog en Gang igjen. ::

Og nu ei mer de skilles ad;
De fulgte med hinanden glad,
:: De byggede en Rede tæt,
Hvor nu de lever nok saa net. ::

De Drosler dog hinanden fandt,
Saa tro og vel, at det er sandt,
:: At naar man elsker høit sin Ven,
Saa træffer man ham nok igjen. ::

Naar fra en Ven du skilles maa,
Da bed til Gud, det dig maa gaa,
:: Som det med de to Drosler gil,
De dog tilfids hinanden fil. ::

2. Du lille Fugl paa Lindetvist.

En Smaafugl gnyged paa Lindetvist,
Paa Lindetvist, paa Lindetvist,
Og sang: En Smaafugl er jeg saa vist,
Dog kan jeg kvadre og synge:
:: Jeg længes efter min Hjertes Ven. ::
I Skov og Marker han slagred hen,
I Træers Top vil han gnyge.

Og Engles Starer med Dine blaa,
Med Dine blaa, med Dine blaa,
Sed hist i Skyen og hørte paa,
Saa venligt monne de synge:
:: Du lille Fugl paa Lindetvist, ::
Gud skjænker dig ham igjen forvist,
Paa Gren skal sammen i gnyge.

Men Fuglen kalder end paa sin Ven,
End paa sin Ven, end paa sin Ven,
Jeg ved vel ei, om han kom igjen,
Og Englen ved det ei heller.
:: Men hvor han flyer i Verden om, ::
Hans Mage dog i Tanken kom,
Og engang vist hun sig melber.

*Omdiktet fra Topelius. Der gæng
Se Kjøllgren*

